

**LIETUVOS RESPUBLIKOS TURIZMO ĮSTATYMO NR. VIII-667
5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 19, 21, 24, 28, 30, 30¹, 31, 33, 35, 36, 40 IR 43 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo Nr. VIII-667 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 19, 21, 24, 28, 30, 30¹, 31, 33, 35, 36, 40 ir 43 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas siekiant tinkamai *įgyvendinti Devynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos*, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2024 m. gruodžio 12 d. nutarimu Nr. XV–54 „Dėl Devynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, **89 punktą („sustiprinsime agentūrą „Keliauk Lietuvoje“, numatydami jai Lietuvos konferencijų biuro funkcijas ir reikalingą finansavimą“)**, pakeisti Lietuvos Respublikos turizmo įstatymą ir įgalioti viešąją įstaigą „Keliauk Lietuvoje“ (toliau – Viešoji įstaiga) atlikti naują papildomą funkciją – įgyvendinti konferencijų organizavimą Lietuvos Respublikoje skatinančias veiklas.

Taip pat, siekiant *sustiprinti keliautojų (vartotojų) teisių apsaugą*, siūloma nustatyti vienodas rinkos sąlygas kelionių organizatoriams bei vienodą visų kelionių organizatorių atsakomybę keliautojams, suvienodinti kelionių organizatorių, kelionių pardavimo agentų ir turizmo paslaugų rinkinio pardavėjo pažymėjimo panaikinimo atvejus, susiaurinti subjektų, galinčių išduoti prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentus, sąrašą.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai
Įstatymo projekto iniciatorė – Ekonomikos ir inovacijų ministerija.

Įstatymo projektą parengė Ekonomikos ir inovacijų ministerijos Turizmo ir kurortų plėtros skyriaus patarėja, laikinai atliekanti vedėjo funkcijas, Jurgita Kačėnaitė.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Turizmo įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad informacijos teikimo formas, kurios naudojamos sudarant organizuotos turistinės kelionės sutartį fiziškai dalyvaujant kelionių organizatoriui arba kelionių pardavimo agentui ir keliautojui ar nuotoliniu būdu (telefonu, elektroniniu būdu), tvirtina ekonomikos ir inovacijų ministras.

Turizmo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatyta, kad kai keliones organizuoja išvykstamojo turizmo kelionių organizatorius ir (ar) atvykstamojo turizmo kelionių organizatorius, jis privalo ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo atitinkamo ketvirčio pabaigos Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikti šios institucijos nustatytos formos ataskaitą, kurioje pateikiami duomenys, reikalingi kelionių organizatoriaus veiklos priežiūrai atlikti. Atitinkamai to paties straipsnio 2 dalies 7 punkte nustatyta, kad vietinio turizmo kelionių organizatorius ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo paskutinės kalendorinių metų dienos Vyriausybės įgaliotai institucijai turi pateikti kelionių organizatoriaus ataskaitą.

Tarp Turizmo įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje išvardytų atvejų, kai stabdomas kelionių organizatoriaus pažymėjimo galiojimas, nurodyti ir šie: kai kelionių organizatorius raštu praneša

kreditoriams ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai institucijai apie tai, kad negali arba neketina vykdyti įsipareigojimų, ir kai Vyriausybės įgaliota institucija nustato, kad kelionių organizatorius negali vykdyti įsipareigojimų keliautojams pagal sudarytas organizuotos turistinės kelionės sutartis.

Turizmo įstatymo 12 straipsnyje ir kai kuriuose kituose straipsniuose nustatyta, kad Lietuvos Respublikoje įsteigto kelionių organizatoriaus prievolių įvykdymas užtikrinamas galiojančiu draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimu ir (ar) finansų įstaigos suteikiama finansine garantija.

Turizmo įstatymo 13 straipsnyje nustatyti kelionių organizatorių prievolių įvykdymo užtikrinimo sumos dydžiai.

Turizmo įstatymo 21 straipsnio 3 dalies 2 punkte nustatyta, kad turizmo paslaugų rinkinio pardavėjas privalo, pasibaigus kalendoriniams metams, ne vėliau kaip per 90 darbo dienų nuo paskutinės kalendorinių metų dienos, pateikti Vyriausybės įgaliotai institucijai šios institucijos nustatytos formos ataskaitą, kurioje pateikiami duomenys, reikalingi turizmo paslaugų rinkinio pardavėjo veiklos priežiūrai atlikti.

Turizmo įstatymo 28 straipsnyje nustatyta, kad kelionių pardavimo agentas, parduodantis kelionių organizatoriaus, neatitinkančio šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, organizuotas turistines keliones, privalo laikytis Civilinio kodekso 6.748, 6.752¹, 6.754¹ straipsniuose, II skyriaus trečiajame skirsnyje ir 20 straipsnyje nustatytų reikalavimų, išskyrus atvejus, kai kelionių pardavimo agentas pateikia Vyriausybės įgaliotai institucijai dokumentus, patvirtinančius šioje dalyje nurodyto kelionių organizatoriaus prievolių įvykdymo užtikrinimą, atitinkantį atitinkamai šiame įstatyme ar įsisteigimo valstybėje narėje nustatytus reikalavimus.

Turizmo įstatymo 36 straipsnyje nustatyta, kokią informaciją Vyriausybės įgaliota institucija privalo skelbti savo interneto svetainėje.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Galiojančio Turizmo įstatymo 6 straipsnyje nustatyta, kad organizuotos turistinės kelionės sutarties standartines sąlygas tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, o Turizmo įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad informacijos teikimo formas, kurios naudojamos sudarant organizuotos turistinės kelionės sutartį, tvirtina ekonomikos ir inovacijų ministras. Atsižvelgiant į tai, siūloma nustatyti, kad ir informacijos teikimo formas tvirtintų Vyriausybės įgaliota institucija.

Įstatymo projekto 3 straipsniu siūloma nustatyti, kad visų rūšių kelionių organizatorius privalo ne vėliau kaip per 30 darbo dienų nuo atitinkamo ketvirčio pabaigos Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikti šios institucijos nustatytos formos ataskaitą, kurioje pateikiami duomenys, reikalingi kelionių organizatoriaus veiklos priežiūrai atlikti. Kelionių organizatorių ataskaitų teikimo terminą siūlome pailginti, siekiant, kad ataskaitose būtų teikiami tikslesni (kokybiškesni) duomenys. Ataskaitų pateikimo terminas labai artimas mokestinio laikotarpio pridėtinės vertės mokesčio deklaracijos pateikimo terminui (nustatyta iki mėnesio 25 dienos pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 85 straipsnio nuostatas). Kelionių organizatorių ataskaitų pateikimo terminas priklausomai nuo šventinių dienų varijuoja tarp 28 ir 29 dienos, todėl dažnai nespėjama pateikti kokybiškesnių (tikslėsių) finansinių duomenų. Tokie atvejai matomi, kai lyginami Registrui centrui pateikti duomenys metinėse finansinėse ataskaitose ir Vyriausybės įgaliotai institucijai pateiktose ataskaitose už praėjusius ataskaitinius metus. Todėl šiuo keitimu ataskaitos pateikimo terminą siūloma pailginti 10 darbo dienų.

Įstatymo projektu Turizmo įstatymo 10 straipsnio 5 dalis ir 11 straipsnio 3 dalis papildomos pasiūlymu, kad kai kelionių organizatorius paprašo sustabdyti arba panaikinti kelionių organizatoriaus pažymėjimo galiojimą, jis būtų sustabdomas arba panaikinamas ne iš karto, o per 20 darbo dienų nuo prašymo ir visų sprendimui priimti būtinų dokumentų gavimo. Taip siekiama tinkamai įsitikinti, kad kelionių organizatorius yra įvykdęs visus savo įsipareigojimus keliautojams ir turistams.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo 4 straipsnio 3 dalimi, Lietuvos bankas prižiūri finansų įstaigų, kurios verčiasi licencinių finansinių paslaugų teikimu, veiklą. To paties įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas finansinių paslaugų sąrašas, tačiau pažymėtina, kad ne visos jame esančios finansinės paslaugos yra licencinės. Atsižvelgiant į tai, Lietuvos bankas yra atsakingas ne už visų finansines paslaugas teikiančių finansų įstaigų ar kitų teikėjų priežiūrą, ir siekiant sustiprinti keliautojų ir turistų apsaugą bei apsisaugoti nuo Europos Sąjungos šalyse veikiančių nelicencijuotų ir Lietuvoje nenotifikuotų finansų įstaigų (pvz., draudimo brokerių), taip pat nuo trečiosiose šalyse veikiančių draudimo įmonių ir kredito įstaigų, nuo apgaulingų prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentų pateikimo (su tuo jau yra susidūrusi Vyriausybės įgaliota institucija), bei siekiant užtikrinti tinkamą 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB, (toliau – Kelionių direktyva) įgyvendinimą, Įstatymo projektu siūloma susiaurinti prievolių įvykdymo užtikrinimo teikėjų sąrašą (jas teikti galės tik kredito įstaigos). Taip pat Įstatymo projektu siūloma nustatyti, jog prievolių įvykdymo užtikrinimas gali būti išduotas tik Lietuvos Respublikoje, kitoje ES valstybėje narėje ar EEE įsisteigusios kredito įstaigos ar draudimo įmonės. Manytina, kad tokie pakeitimai ir galiojantys teisės aktai būtų pakankami praktikoje susidariusioms problemoms spręsti.

Siekiant vienodų verslo sąlygų ir tinkamo Kelionių direktyvos įgyvendinimo, siūloma visiems kelionių organizatoriams nustatyti vienodas pareigas ir prievoles, netaikant išimčių pagal kelionių organizatoriaus rūšį. Tai reiškia, kad, įsigaliojus Įstatymo projektui vietinio turizmo kelionių organizatoriui, kaip ir atvykstamojo turizmo kelionių organizatoriui bei išvykstamojo turizmo kelionių organizatoriui, nustatoma pareiga įgyti 7 procentų dydžio nuo paeiliui einančių paskutinių praėjusių ir pasibaigusių keturių ketvirčių kelionių organizatoriaus pajamų sumos už organizuotų turistinių kelionių pardavimą pagal visas kelionių organizatoriaus sudarytas organizuotas turistinės kelionės sutartis prievolių įvykdymo užtikrinimą, jeigu jo turimo prievolių įvykdymo užtikrinimo suma taptų nepakankama turimiems įsipareigojimams užtikrinti. Atitinkamai tam, kad Vyriausybės įgaliota institucija galėtų tinkamai vykdyti visų kelionių organizatorių priežiūrą, siūloma nustatyti, kad ir vietinio turizmo kelionių organizatorius, kaip ir atvykstamojo turizmo kelionių organizatorius bei išvykstamojo turizmo kelionių organizatorius, privalės teikti ketvirtines ataskaitas, kuriose bus pateikiami duomenys, reikalingi kelionių organizatoriaus veiklos priežiūrai atlikti.

Įstatymo projektu keičiamo Turizmo įstatymo 19 straipsnį ir 21 straipsnį siūloma papildyti atvejais, kad kelionių pardavimo agento (toliau – KPA) ir turizmo paslaugų rinkimo pardavėjo (toliau – TPRP) licencija naikinama mirties atveju, kai KPA ir (arba) TPRP yra fizinis asmuo, o kai juridinis – kad pasibaigia, kai juridinis asmuo išregistruotas ar pasibaigia kiti pagrindais.

Įstatymo projektu keičiamo Turizmo įstatymo 19 straipsnis papildytas nuostata, kad jei KPA nesilaiko TĮ 28 straipsnio 2 dalyje reikalavimų, jam panaikinama KPA licencija – taip ištaisoma Turizmo įstatymo spraga ir suvienodinamos kelionių organizavimo paslaugų teikėjų teisės.

Įstatymo projektu keičiamo Turizmo įstatymo 28 straipsnio 2 dalies nuostata patikslinta pagal Kelionių direktyvos 20 straipsnį. Kelionių direktyva nurodo, kad KPA, įsisteigęs, pvz., Lietuvos Respublikoje, gali prekiauti kelionių organizatoriaus iš trečiųjų šalių paketais, jeigu KPA laikosi kelionių organizatoriams nustatytų pareigų (nuostatų), nurodytų atitinkamuose Direktyvos skyriuose, arba įrodo, kad tų nuostatų laikosi kelionių organizatorius iš trečiųjų šalių. Turizmo įstatyme nustatyta, kad KPA laikosi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso ir Turizmo įstatymo nuostatų arba įrodo, kad kelionių organizatorius iš trečiųjų šalių pateikia prievolių draudimą, išduotą pagal Turizmo įstatyme arba įsisteigimo valstybėje narėje nustatytus reikalavimus. Iki šiol Turizmo įstatymas nenustatė, kad kelionių organizatorius iš trečiųjų šalių turi laikytis atitinkamų nuostatų. Taip pat tarp aktualių nuostatų, kurių turi laikytis KPA arba trečiosios šalies kelionių organizatorius, papildomai įrašyta Turizmo įstatymo 7 straipsnio 2 dalis, nes būtent joje įrašytos kelionių organizatoriams taikomos pareigos (pvz., turėti prievolių draudimą, kad prievolių draudimo sumos atitiktų Turizmo įstatymo reikalavimus, teikti ataskaitas, iš kurių Vyriausybės įgaliota institucija nustato finansinę situaciją). Be to, papildžius Turizmo įstatymo 28 straipsnio 2 dalį pareiga laikytis Turizmo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies reikalavimų, nebereikia atskirai minėti, kad KPA ar kelionių organizatoriui iš trečiosios šalies privaloma turėti prievolių draudimą, nes tokia pareiga išplaukia iš Turizmo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies.

Siekiant teisinio aiškumo ir išvengti galimų teisinio reguliavimo spragų, kai turizmo informacijos centras yra viešoji įstaiga, kurios dalyvės – kelios savivaldybės, siūlome papildyti Įstatymo projektą 30 ir 30¹ straipsnių pakeitimo nuostatomis. Minėtuose straipsniuose nustatytas reglamentavimas nesudaro tinkamų sąlygų kelioms savivaldybėms bendradarbiauti tarpusavyje turistų informavimo paslaugų teikimo srityje, kartu steigiant vieną turizmo informacijos centrą, nes:

1) Turizmo įstatymo 30 straipsnyje nurodoma, kad turizmo informacijos centras užtikrina efektyvią turizmo informacijos sklaidą *konkrečios savivaldybės teritorijoje* ir atlieka kitas funkcijas, susijusias su *konkrečios savivaldybės*, kaip turistinės vietovės, žinomumo didinimu, atvykstamojo ir vietinio turizmo plėtra tos savivaldybės teritorijoje. Taigi Turizmo įstatymu nenustatyta galimybė turizmo informacijos centrui teikti turistų informavimo paslaugas, susijusias su kelių savivaldybių teritorijomis;

2) Turizmo įstatymo 30¹ straipsnyje nurodoma, kad *meras* skelbia konkursą turizmo informacijos centro vadovo (toliau – vadovas) pareigoms eiti, skiria vadovą į pareigas, priima sprendimą nutraukti su vadovu sudarytą darbo sutartį.

Atkreipiame dėmesį, kad pagal Lietuvos Respublikos regioninės plėtros įstatymo 6 straipsnį viena iš priemonių, siekiant tolygios ir tvarios plėtros visoje valstybės teritorijoje, – funkcinį zonų¹ formavimo viešųjų paslaugų tinklo efektyvumui didinti (*viešosioms paslaugoms keliose savivaldybėse bendrai teikti*) skatinimas. Skatinti savivaldybes bendradarbiauti, siekiant mažinti regioninius skirtumus viešųjų paslaugų prieinamumo srityje, Lietuvai yra rekomendavusi Europos Komisijos Taryba². Be to,

¹ Funkcinė zona, vadovaujantis RPĮ 2 straipsnio 1 dalimi, - dviejų ar daugiau savivaldybių tarybų bendru sutarimu formuojama Lietuvos Respublikos administracinių vienetų ribų nesaistoma vientisa teritorija, pasižyminti esamais ar kuriamais ekonominiais ir (arba) socialiniais ryšiais, skirta viešosioms paslaugoms bendrai teikti ir (arba) esamos ir (ar) būsimos viešosios infrastruktūros objektams bendrai steigti ir (ar) naudoti.

² Europos Sąjungos Tarybos rekomendacija dėl Lietuvos ekonominės, socialinės, užimtumo, struktūrinės ir biudžeto politikos: „Mažinti regioninius skirtumus skatinant savivaldybių bendradarbiavimą, kad būtų pagerintos galimybės naudotis viešosiomis paslaugomis, <...>“ (nuoroda internete: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A52024DC0615>).

savivaldybių bendradarbiavimo, teikiant viešąsias paslaugas, svarba ir būtinybė jį didinti akcentuojama ir 2021–2030 metų nacionaliniame pažangos plane.

Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta, *siūloma papildyti Įstatymo projektą nuostatomis, kuriomis būtų keičiamos:*

1) Turizmo įstatymo 30 straipsnio 2 ir 3 dalys, išdėstant jas taip, kad būtų aišku, jog turizmo informacijos centro atliekamos funkcijos gali būti susijusios ir su kelių savivaldybių teritorijomis;

2) Turizmo įstatymo 30¹ straipsnio 3, 5, 6 ir 9 dalys, išdėstant jas taip, kad būtų aišku, jog tuo atveju, kai turizmo informacijos centras yra viešoji įstaiga, kurios dalininkės yra kelios savivaldybės, konkursą vadovo pareigoms eiti skelbia, vadovą į pareigas skiria, sprendimą nutraukti su vadovu sudarytą darbo sutartį priima visuotinis dalininkų susirinkimas.

Įstatymo projektu papildomu Turizmo įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8¹ punktu siūloma nustatyti nauja Viešosios įstaigos funkcija – įgyvendinti konferencijų organizavimą Lietuvoje skatinančias veiklas.

Viešoji įstaiga „atlikdama konferencijų organizavimą Lietuvoje skatinančias veiklas, atstovautų šalies interesams tarptautiniu lygmeniu, teiktų turizmo ir konferencijų konsultacines ir informacijos paslaugas vietiniams ir užsienio konferencijų organizatoriams bei kitoms organizacijoms ir kurtų patrauklios konferencijų turizmui šalies įvaizdį.

Viešoji įstaiga savo veikla padėtų užmegzti ryšius su konferencijų iniciatoriais ir profesionaliais konferencijų organizatoriais užsienyje (taip būtų užtikrinta, kad iš anksto planuojant konferencijas bus svarstomos šalies galimybės tapti viena iš konferencijos organizavimo vietų), taip pat atstovautų visos šalies interesams, pristatydama tarptautinei verslo visuomenei bei sprendimus priimančioms institucijoms šalies dalykinio turizmo potencialą. Taip būtų kuriamas patrauklios konferencijų turizmui šalies įvaizdis, didinamas įsitraukusių į konferencijų turizmo plėtrą Lietuvoje dalyvių skaičius. Konferencijų turizmo sektoriaus dalyvių ratas yra labai platus – jis apima konferencijų centrus, viešbučius, profesionalius konferencijų organizatorius, maitinimo paslaugas teikiančias įmones, transporto kompanijas ir kitus ūkio subjektus, teikiančius su šiuo sektoriumi susijusias paslaugas.

Įprastai konferencijų turizmo plėtrą vykdančios institucijos yra tarptautinių asociacijų, tokių kaip „International Congress and Convention Association“, „Union of International Associations“, „Meeting Professionals International“ ir kt., nariai.

Vykdančią naująją funkciją pagrindiniai Viešosios įstaigos veiklos tikslai yra:

- pritraukti į Lietuvą tarptautinių konferencijų;
- sukurti patrauklios ir tarptautiniams kongresams saugios šalies įvaizdį;
- plėtoti konferencijų turizmą mūsų šalyje.

Vykdančią naująją funkciją pagrindiniai Viešosios įstaigos uždaviniai yra:

- atsakymai į tiesioginius paklausimus dėl konferencijų organizavimo galimybių šalyje, tinkamiausių konferencijų vietų atranka;
- paraiškų konkursams pritraukti (angl. *bid*) tarptautinių konferencijų parengimas;
- tarptautinių konferencijų organizavimo išlaidų kompensavimas;
- konferencijų turizmo pristatymas tarptautinei verslo visuomenei (dalyvavimas tarptautinėse parodose ir MICE renginiuose);
- dalyvavimas tarptautinių konferencijų turizmo asociacijų veikloje;

- pažintinės kelionės (angl. *FAM trips*) konferencijų turizmo verslo atstovams ir užsienio žurnalistams (angl. *Press trips*), siekiant įvertinti šalies potencialą rengti konferencijas;
- vietinio konferencijų verslo kompetencijų didinimas (seminarų ir prezentacijų konferencijų turizmo verslo atstovams organizavimas);
- reklaminės reprezentacinės medžiagos kūrimas ir leidyba;
- konferencijų turizmo interneto svetainės ar polapio kūrimas;
- konferencijų turizmo reklama šalies mastu;
- konferencijų turizmo sektoriaus tyrimai ir analizė;
- konferencijų turizmo statistikos duomenų rinkimas;
- informacijos apie vykstančias šalyje konferencijas viešinimas;
- vietinių išteklių kaupimas: konferencijų organizatoriai; konferencijų vietos; kt. paslaugų tiekėjai;
- konferencijų turizmo produktų kūrimas;
- konferencijų turizmo paslaugų tiekėjų mediatekos kūrimas;
- dalomosios informacijos, medžiagos konferencijoms teikimas;
- bendradarbiavimas su vietiniu verslu, konferencijų turizmo paslaugų tiekėjais;
- bendradarbiavimas su vietinėmis mokslo institucijomis, asociacijomis ar jų atstovais, siekiant į mūsų šalį pritraukti asociacijų konferencijų;
- pagalba konferencijų organizatoriams, siekiant užmegzti ryšių su vietinių institucijų, paslaugų tiekėjų ir įvairių kitų įstaigų atstovais;
- privataus ir viešo sektoriaus tarpusavio interesų derinimas;
- konsultacijos konferencijų organizavimo ir kitais klausimais.

Pažymime, kad, įgyvendinant konferencijų organizavimą Lietuvoje skatinančias veiklas, nebūtų vykdoma ūkinių komercinių veiklų, kurias galėtų vykdyti ir kiti rinkos dalyviai, nes būtų atliekamos funkcijos, susijusios su Lietuvos, kaip konferencijų turizmo vietovės, žinomumo didinimu ir plėtra, konferencijų organizavimo Lietuvoje skatinimo veiklų įgyvendinimu, kurias vykdytų Viešoji įstaiga.

Įstatymo projekte taip pat pailginamos prašymų, deklaracijų, ataskaitų ir įplaukų lentelės, pateikimo terminai, atsižvelgiant į praktikoje matomus vėlavimus.

Taip pat, tikslinant Įstatymo projektą, ištaisomos jame likusios techninės klaidos.

Įstatymo projektui siūlomos dvi įsigaliojimo datos. Siekiant užtikrinti, kad ūkio subjektai turėtų pakankamai laiko susipažinti su nauju teisiniu reguliavimu bei pasirengti įgyvendinti teisės aktais nustatomus įpareigojimus verslui, visi teisės aktai, kuriais keičiamos verslo sąlygos, turi įsigalioti gegužės 1 d. arba lapkričio 1 d., t. y. laikantis „dviejų datų“ taisyklės, todėl siūloma, kad Įstatymo projektas įsigalioja 2025 m. lapkričio 1 d. Tuo tarpu Įstatymo projekto nuostatos, susijusios su naująja Viešosios įstaigos funkcija, įsigalioja iš karto.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant Įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus Įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas Įstatymo projektas įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Priimtas Įstatymo projektas turės teigiamą įtaką verslo sąlygoms ir jo plėtrai. Bus skatinamas konferencijų organizavimas Lietuvoje, taip didinant jo žinomumą. Pailginus ataskaitų ir kitų dokumentų pateikimo terminą, verslo atstovai per protingą laiką galės pateikti būtinus dokumentus. Kelionių organizatorių skirstymo į rūšis atsisakymas prisidės prie vienodo institucijų vertinimo, palengvins kelionių organizatorių statistinių duomenų pateikimo aspektus.

8. Ar Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams

Įstatymo projektas neprieštarauja atitinkamoms Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymo nuostatomis ir galiojantiems strateginio lygmens planavimo dokumentams. Siūlomu teisiniu reglamentavimu neplanuojama rengti ar tvirtinti atskirų planavimo dokumentų, kurie neatitiktų Strateginio valdymo įstatymo apibrėžiamų planavimo dokumentų tipų.

9. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus Įstatymo projektą, nenumatomas poreikis keisti kitus galiojančius įstatymus.

10. Ar Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o Įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas atitinka Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimus.

11. Ar Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

12. Jeigu Įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Įstatymo projektą, ekonomikos ir inovacijų ministrui, Vyriausybės įgaliotai institucijai ir Lietuvos bankui iki 2025 m. rugpjūčio 1 d. reikės priimti šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymo įgyvendinimui, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Įstatymo projektui įgyvendinti reikalingų papildomų valstybės biudžeto lėšų poreikis priklausys nuo Viešosios įstaigos vykdytųjų veiklų apimtys. 2025 m. veiklos jau yra suplanuotos, vykdomos ir joms papildomo finansavimo nereikia. Tačiau, siekiant užtikrinti tinkamą funkcijų vykdymą 2026–

2027 m. ir pritraukti kuo daugiau tarptautinių konferencijų į Lietuvą, būtina užtikrinti Viešosios įstaigos dalyvavimą tarptautinėse konferencijų parodose ir tapti tarptautinės konferencijų ir renginių asociacijos (ICCA) nare (320 tūkst. Eur 2026–2027 m.), taip pat būtina skirti lėšų konferencijų pritraukimo (skatinimo) programai, pažintinių turų organizavimui, kontaktų mugių Lietuvoje organizavimui (1 620 tūkst. Eur. 2026–2027 m.) Iš viso konferencinio turizmui plėtrai 2026–2027 m. reikalinga 2 220 tūkst. Eur. Finansavimo klausimą planuojame spręsti ieškant galimybių tam tikras Viešosios įstaigos veiklas finansuoti iš 2021–2027 m. Europos Sąjungos fondų investicijų programos lėšų, taip pat derybų dėl 2026 m. biudžeto metu. Veikiant ribota apimtimi, išlaidas būtų galima sumažinti perpus – iki maždaug vieno milijono eurų.

14. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

-

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno *Eurovoc* terminus, temas ir sritis

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas ir sritis: „kelionių organizatorius“, „atvykstamasis turizmas“, „išvykstamasis turizmas“, „vietinis turizmas“.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.
